

Auta jsou rychlejší než mračna nad estakádou,
ten zvláštní pocit studí mé srdce, jako mráz,
v tom na mě zazvoní ten chlápek, co nemá paměť zlou,
jdu mu otevřít a cítím, že nadešel můj čas.

Má za pasem stříbrnou dýku, ta dýka je můj kříž,
a její světlo na mé cestě mě z pekel dostává,
táhne mě tam na jihozápad, jak velikánskou myš,
chci vidět modré nebe, kde se s duhou setkává.

R: Nemám na benzín a tak musíš mě vést,
větrná stezko z těchhle bran,
je jedno místo, co nemůžu splést,
když jsem sám.

Stačí mi den abych se vrátil a získám deset let,
běžím svou stopou a jsem šťasten, že čas ji nezavál,
mizím všem z očí a za mnou pokrokový svět,
škrtící kobra lapená v síti magistrát.